

Dvojité výročie založenia v Opus Dei

14. februára 1930 sv. Josemaría Escrivá dostal vnuknutie, že apoštolské činnosti Opus Dei majú smerovať aj k ženám. O trinásť rokov neskôr, 14.

februára 1943 založil Kňazskú spoločnosť svätého Kríža. „Je prejavom Božej všemohúcnosti dodávať slabým ľuďom odvahu k vykonávaniu veľkých vecí v Jeho službách. K Nemu sa o tú odvahu a v tej slabosti aj ja utiekam... 2. októbra 1928 – 14. februára 1930“, napísal svätý Josemaría.

10.02.2010

V utorok 2. októbra ráno, na sviatok Svätých Anjelov strážnych, na duchovných cvičeniach po svätej omši bol svätý Josemaría vo svojej izbe a čítal si poznámky, ktoré si priniesol so sebou. Náhle mu bola udelená mimoriadna milosť, vďaka ktorej pochopil, že Pán odpovedá na jeho neustále prosby: *Domine, ut videam!, Domine, ut sit! Pane, aby som videl! Pane, nech sa stane!*

O tri roky neskôr popíše jadro toho, čo sa stalo:

„Dostal som vnuknutie o celom Diele, keď som si čítal tie papiere. Od dojatia som si klakol – bol som práve vo svojej izbe medzi tým, ako sa konali dva rozhovory – a poďakoval som sa Pánovi. S dojatím si spomínam, že

*vonku práve zvonili zvony z kostola
Nuestra Señora de los Ángeles.“*

Vtedy sa začal modliť za toto Dielo,
prísnejšie sa obetoval
sebazapieraním a únavnou prácou, a
hľadal ľudí, s ktorými by mohol
uskutočňovať toto Božie poslanie.
Zároveň skúmal nové apoštolské
iniciatívy rozšírené po celom svete.
Nechcel totiž založiť nič nové, a preto
premýšľal, či už niečo podobné
niekde neexistuje.

Pri svojom pátraní po informáciách
zabudol, že sa mu raz dostala do rúk
brožúrka o rôznych apoštolských
organizáciách. V roku 1948
rekonštruuje sled udalostí takto:
*„Konečne som mal informácie o
paulínoch kardinála Ferrariho. Je to
ono? „Snažil som sa to zistiť (muselo
to byť koncom roku 1929), a keď som
sa dozvedel, že v Spoločenstve sv.
Pavla boli taktiež ženy, poznačil som
si do svojich "kateriniek" - zápiskov,*

že aj keby sa Opus Dei od paulínov nelíšilo ničím iným ako tým, že Opus Dei v žiadnom prípade neprijíma ženy, už to by bol veľký rozdiel.“

Je však treba povedať, že jeho vyjadrenia v tejto veci vždy zásadne vylučovali ženský prvok. „Už som o tom písal,“ uviedol pri inej príležitosti, **„v Opus Dei nikdy nebudú ženy, a to ani zo žartu.“**

Je zrejmé, že 2. októbra 1928 „nevidel“ udalosti, ani historické podrobnosti, ale len podstatu Božieho posolstva. Je vôbec predstaviteľné, že by za takých okolností, vzhľadom k odporu, aký mal k zakladaniu čohokoľvek nového, a bez nových praktických vnuknutí o tom, ako pokračovať v zakladaní, začal presadzovať ženy do tohto zámeru? Prinajmenšom jeho osobný názor bol v tejto veci jasný a jednoznačný: ženy nie sú povolané byť súčasťou tejto inštitúcie

Netrvalo dlho, a Pán túto prekážku odstránil.

„Ubehol krátky čas,“ zaznamenáva si vo svojich súkromných poznámkach.

„14. februára 1930 som slúžil svätú omšu v kaplnke starej markízy de Oliveira, matky Luz Casanovej, ktorú som duchovne viedol, keď som bol kaplánom Patronátu. Uprostred omše, hneď po prijímaní - celé, samostatné ženské Dielo! Nemôžem povedať, že som videl, naopak, rozumom som detailne pochopil, aké má byť ženské oddelenie Opus Dei (keď som neskôr túto rozumovú víziu rozvíjal, doplnil som ju o ďalšie veci). Poďakoval som sa a neskôr som išiel do spovedelnice k P. Sánchezovi. Vypočul ma a povedal: “Toto je takisto od Boha ako všetko ostatné“.“

Vtedy, 14. februára, rozumom podrobne pochopil všetko, čo sa týkalo participácie žien: bolo to niečo, čo bolo obsiahnuté už vo

všeobecnom videní z 2. októbra. Tým skončilo váhanie a pátranie po podobných inštitúciách.

„Do svojich "kateriniek" som si poznamenal udalosť a dátum: 14. februára 1930. Neskôr som dátum zabudol a nechal som ubehnúť istý čas, viackrát mi už v mojej falošnej pokore (bol to duch pohodlnosti, strach z boja) nenapadlo, že by som mal byť pešiakom: bolo potrebné zakladať bez akýchkoľvek ďalších pochybností.“

Obidve založenia ho zastihli nepripraveného. Predovšetkým ženská vetva: s myslou, ktorej chýbalo osvietenie a s rozpoltenou vôľou medzi chcením a nevedením. A navyše tu bolo to predchádzajúce pevné rozhodnutie ženy neprijímať. Nebol to snáď ďalší dôkaz o Božom pôvode Diela? To uznával aj zakladateľ:

„Vždy som si myslel – a myslím si doteraz -, že ma Pán rovnako ako pri iných príležitostiach viedol tak, aby existoval objektívny vonkajší dôkaz toho, že Dielo je Jeho. Ja: Nechcem v Opus Dei ženy! Boh: Zato ja ich tam chcem!“

V nedeľu 14. februára 1943, Josemaría Escrivá slúži svätú omšu v ženskom centre Opus Dei v Madride. Po jej skončení má riešenie, o ktoré dlho prosil v modlitbách, študoval, konzultoval, no bez výsledkov. Išlo o to, aby z radov členov Opus Dei mohli niektorí muži byť vysvätení a pridelení do služby ostatným veriacim, svojim bratom a sestrám v Diele. Vzniká kňazská spoločnosť zameraná na apoštolát. Táto Spoločnosť sv. Kríža bola potom neskôr otvorená aj pre diecéznych kňazov, ktorí nepatria do Opus Dei, ani v ňom nie sú inkardinovaní.

Zo všetkých zakladateľských
paradoxov si však jedného dňa
vyvodil ponaučenie –

*„K založeniu Opus Dei došlo bezo
mňa; ženské oddelenie vzniklo
navzdory môjmu osobnému názoru a
Kňazská spoločnosť Svätého kríža
vtedy, keď som sa ju snažil nájsť, ale
nenachádzal.“*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/dvojite-vyrocie-zalozenia-v-
opus-dei/](https://opusdei.org/sk-sk/article/dvojite-vyrocie-zalozenia-v-opus-dei/) (09.03.2026)